

Tweede Paaschdag

't Joelt en jubelt in mijn boezem,
Schallend klinkt daar 't kentelied,
En zijn miljoenen echos
Eullen in dit plantgebied.

'k Wou in ^{omhelzen} ^{omring} ^{om den hals} ^{lypen} eine omhelzing sluiten
Al wat leeft en leeft als ik,
Al wat uit ^{een} zijn drooming sluimert
Wekt der zonne liefdelijk. ^{al wat} ^{wekt?}

Loovert, 'k versta uw flusters;
Bloemkens, vriendlyk lacht me uw oog;
Reizlend riet, mij evert uw tale;
Wonders, 'k volg u, hoog omhoog!
' Menschen hart ^{dat te meer} ^{als een} ^{plantje}
Als een plant is 't hart des menschen:
't Vangt der lente liefdesroet,
Blyde ontzwaachtelt, bloeit en heert het,
Liddrend in der zonne gloed.

ty: Akh. 16123

Doch niet slechts in 't loof der Blyheid
 Leve 't Kracht en leven Rond;
 Bloemen schenke 't zoet van geuren,
 Schoone vruchten, vol en rond.

Blyheid zij, ja, 't groene loover;
 Menzaamheid, de gewrige bloem;
 Deugd en braafheid de eedle vrucht, des
 Plantjes duurste, beste roem.

April Niet frisch gewey en niet te
 lewend

~~Blei myn by veldde lip~~ ^{met myn blyzen} ~~in 't dorp~~ ^{der heiligen}
 't Hart ~~ent~~ ^{ent} op al wat luft.

~~Liedom~~ ~~dat~~ ~~by~~ ~~de~~ ~~hulde~~ ~~heiligen~~
^{als} ~~als~~ ~~were~~ ~~de~~ ~~wassen~~
~~van~~ ~~vermeny~~ ~~and~~ ~~stijft~~ ~~ge~~
~~Wilt~~ ~~du~~ ~~du~~ ~~my~~ ~~in~~ ~~geeft~~
 Dan bring naar ~~hem~~, du geeft.